

[Lilli Gyldenkilde]

mærksom på, at et mindretal, heriblandt den danske dommer, faktisk ville frifinde den britiske stat i denne sag, men de var altså i mindretal. Når man står her og slår sig til ridder på menneskerettigheder og vover at sammenligne denne sag med menneskerettigheder i sydamerikanske lande, synes jeg nok, man er langt ude, for der er altså tale om forskellige ting.

Men det forhindrer mig ikke i at sige, at jeg synes, det er en klassesdom, der er afsagt, og det kunne da glæde mig, hvis der kunne komme flere undersøgelser ud af det. Jeg kan forstå, at venstre har indledt nogle; lad os da endelig få så meget som muligt frem, for så vil det blive klart for folk, at der her er tale om, at der er afsagt en klassesdom.

Jeg skal sige, som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, at vi finder, dette her er et meget hårdt angreb på fagbevægelsen. Menneskerettigheden for fagbevægelsens medlemmer, som jo også er en slags mennesker og derfor selvfølgelig også skal have nogle menneskerettigheder, skal bestå i, at de naturligvis skal have ret til ikke at ville arbejde sammen med folk, der ikke vil være med i det kollektive ansvar, man er med i, når man er i en fagforening. Så den form for frihed vil jeg gerne være med til at forsvare.

Jeg har med bekymring lyttet til både socialdemokratiets ordfører og arbejdsministeren. Jeg kan forstå, at det store arbejderparti på baggrund af denne klassesdom altså agter at bøje sig og lave en lovgivning, der svarer nogenlunde til det, de borgerlige partier forlanger. Det beklager jeg dybt, for jeg er bange for, at man ikke aner, hvad det er, man åbner for på længere sigt.

Jeg har også forstået på de bemærkninger, der er sagt heroppefra, at det, man forestiller sig at fremsætte forslag om, er noget, der ligner den svenske lovgivning på området. Der har jeg ikke forstået på ministeren, men det kan være, jeg kan få et svar på det, hr. minister – undskyld, jeg må ikke tiltale direkte, men det er lidt svært, når man gerne vil have ministeren til at høre, hvad man siger, men jeg kan jo prøve en gang til – jeg vil spørge ministeren, om der i det lovforslag, som bliver fremsat på dette område, indgår nogen som helst form for, skal vi kalde det tidsfrister. Er det sådan, at der bliver fremsat et forslag om, at man ikke kan forlange, at de folk, der ikke har været tilknyttet fagforenin-

gen, når de er blevet ansat på en virksomhed, skal ind under en eksklusivbestemmelse, eller kommer der en tidsfrist for dem, der har været ansat inden for 5 år eller 10 år, eller hvad det nu kan være? Vi kender alle sammen eksemplet om den kone, der havde været ansat i en virksomhed i 16 år, og som stod i den situation, at hun blev fyret, fordi hun ikke ville melde sig ind i fagforeningen. Alle beklager vel, at den kone måtte stå i den situation, at hun måtte lade sig fyre. Hun havde jo heller ikke behøvet det, for hun kunne jo have meldt sig ind i fagforeningen, men det ville hun altså ikke. Alle kan vel beklage sådan en sag, og derfor kan det have interesse for os at vide noget om, om der overhovedet indgår overvejelser om at indsætte tidsfrister i det, man her vil foretage sig. For vi skal ikke glemme, at man skal have været ansat på en virksomhed i 5 uger for overhovedet at kunne blive optaget i en arbejdsløshedskasse, og det kan godt komme til at betyde, at virkelig mange på den måde kan undgå overhovedet at blive tilknyttet en fagforening, hvis der bare i den pågældende tid bliver indgået en overenskomst med en eksklusivbestemmelse i. Jeg synes, man skal være meget varsom, men jeg er meget interesseret i at høre, om der kommer tidsfrister ind.

I øvrigt er vi klart imod dette lovforslag.

### Lone Dybkjær (RV):

Dette forslag var selvfølgelig ventet. Vi har jo været klar over, at fremskridtspartiet ville tage debatten op igen, hvor vi slap den i juni måned, og jeg kunne sådan set nøjes med at henvise til det, vores ordfører sagde dengang, fordi det i og for sig stadig gælder.

Men jeg vil tilføje, at det radikale venstre naturligvis siden da har ført diskussionen videre internt i partiet, og det har resulteret i en landsmødeudtalelse, som jeg også har hørt at hr. Voigt har udtalt sig om, selv om jeg ikke direkte har hørt hr. Voigts udtalelser. Jeg vil gerne her citere den. Jeg citerede noget af den ved behandlingen af det sidste lovforslag, men da det ikke er sikkert, man slår tilbage dertil, kan jeg fremhæve den her.

Der står i den landsmødeudtalelse, at det radikale venstre anerkender organisationernes ret til at varetage medlemmernes faglige og økonomiske rettigheder, idet vi samtidig